

Kan vi i Danmark være medvirkende til at fremkalde en ændring i verdenspolitikken, så man kan komme de her problemer i forkøbet, jamen så er vi nået meget langt, og derfor bør vi selvfølgelig i lighed med, hvad andre lande også har gjort, sørge for at forske i de her ting og nå frem til nogle resultater, der kan bruges af andre.

Vi synes så også, som SF's ordfører, hr. Kaj Stillinger, var inde på, at der er mange af de her enheder i Danmark, at der efterhånden er mange centre, der beskæftiger sig med de her ting. Men vi må også bare sige, at hvis det kan gøre en forskel, så er det ærgerligt, hvis ikke man opretter et center som det her. Derfor vil vi ikke komme med forslag om, at man skal nedlægge andre. Vi synes, det vil være rigtigt, at man opretter det her center, og at man sørger for, at man opnår nogle løsninger og nogle forskningsresultater, der kan gøre, at man kan undgå den slags situationer i fremtiden. Så vi støtter lovforslaget.

Susanne Clemensen (CD):

Da CD's ordfører, hr. Peter Duetoft, ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre CD's synspunkter.

CD er ovenud tilfreds med det fremsatte lovforslag. Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier er jo et resultat af et samarbejde mellem en initiativgruppe, statsministeren og CD.

I forbindelse med finansloven for 1999 blev der afsat bevillinger. I løbet af året nedsatte man en bestyrelse og leder, og nu kan arbejdet gå i gang. Allerede i næste uge vil centret spille en central rolle i forbindelse med den store konference i Stockholm om holocaust, som bl.a. den svenske regeringschef har taget initiativ til.

Danmark kan nu spille en aktiv rolle i forskningen og oplysningen om denne skændsel i europæisk historie, og vi kan være med til at sikre, at dokumentationen om holocaust bevarer, og at man effektivt imødegår de grupper, der i stigende omfang benægter, at holocaust har eksisteret, og endelig at man med udgangspunkt i holocaust og andre folkemord forsøger at blive bedre til at forebygge dem. Tænk, hvis det internationale samfund kan reagere så tidligt på tendenser i et land, der normalt vil føre til etnisk udrensning og folkemord, at man kan forhindre det på forhånd!

Der er nogle, der har spurgt, og jeg hører også lidt, at Dansk Folkeparti og SF spørger i

den retning i dag: Hvorfor skal vi have et dansk center for holocaust- og folkedrabsstudier, vi har jo et center for menneskerettigheder? Og der er andre, der har spurgt, ganske vist ikke her i dag: Jamen hvorfor skal det hedde »holocaust- og folkedrabsstudier«, hvorfor skal vi have sådan et center, er det ikke nok bare at kalde det et dansk center for folkedrabsstudier f.eks.?

Dertil er at sige, at holocaust er altså det værste eksempel, vi har set på den mest brutale og hensynsløse nedslagtning, der har fundet sted, og så tilmed i et såkaldt højteknologisk og civiliseret samfund som det tyske under Anden Verdenskrig, hvor 6 millioner jøder, et folk, blev udryddet i gaskamrene i de tyske koncentrationslejre.

Derfor er det så vigtigt, at vi får et dansk center for holocaust- og folkedrabsstudier, netop for at sende et signal om, at holocaust aldrig må gentage sig, og for at sende et signal om, at holocaust altså har fundet sted. For Internettet er i dag fyldt med sider, der på den mest rabiate og uanstændige måde hævder, at holocaust aldrig har fundet sted, og modgiften til de her påstande er oplysning og undervisning.

Vi skylder millioner af døde jøder, sigøjnere og andre, at de ikke skal blive glemt, og vi skal hindre, at noget tilsvarende kan ske igen. Undervisningsindsatsen er vigtig både i folkeskolen og i gymnasiet.

CD glæder sig over, at det i en årrække har været muligt at sende grupper af lærere til Yad Vashem i Jerusalem, hvor de har fået flere ugers seminarer om holocaust, og vi håber, at de her kurser kan fortsætte.

Vi håber, at det her center altså kan spille en central rolle ikke bare i det her arbejde, men også i den generelle oplysning. Centret skal naturligvis samarbejde med andre centre rundt omkring i verden. Det kan være det svenske center i Uppsala, det kan være holocaustmuseet i Washington, eller det kan være Yad Vashem. København kan blive en central by i forbindelse med indsatsen for menneskerettigheder og kampen mod folkemord. Vi har menneskerettighedscentret, vi har centret for torturofre, og nu har vi altså det her center. Den trekant vil placere Danmark i centrum.

Men for at kunne planlægge må centret naturligvis have et stabilt grundlag. Selv om der ikke er forskel på holocaustcentrets nuværende struktur og den, der foreslås her i lovforslaget, er det rigtigt for dets placering, at det bliver